

To, co bylo neplatí - Zagorová, Hana

Něžná je a křehká, první vánek by ji svál,
to ti nedá a jak čeká, řekneš jí, tak pojď dál.
Chladné malé ruce mlčky ve svých začneš hřát
a pak dříve než sám tušíš, začneš plát.

To, co bylo neplatí, tak jí věř, když řekla ti,
ty jsi konečně má velká láska.
Dumy, dumy vzdej, pusť je z hlavy, jen sedej,
když jsi opodál tak dlouho stál.
Hrátky, svátky, sladký čas, co dál?

Šťastná si teď zpívá, bosa chystá ranní čaj,
ve tvém svetru trochu směšná,
chce si hrát na svůj ráj.

Vážné vedeš řeči, jak jsi zvyklý být jen svůj,
jí to v očích smíchem jiskří, už jsi můj.

To, co bylo neplatí, tak jí věř, když řekla ti,
ty jsi konečně má velká láska.
Dumy, dumy vzdej, pusť mě z hlavy, jen sedej,
když jsi opodál tak dlouho stál.
Hrátky, svátky, sladký čas, co dál?

To, co bylo neplatí, tak jí věř, když řekla ti,
ty jsi konečně má velká láska.
Dumy, dumy vzdej, pusť mě z hlavy, jen sedej,
když jsi opodál tak dlouho stál.
Hrátky, svátky, sladký čas, co dál?

To, co bylo neplatí, tak jí věř, když řekla ti,
ty jsi konečně má velká láska.
Dumy, dumy vzdej, pusť mě z hlavy, jen sedej,
když jsi opodál tak dlouho stál.
Hrátky, svátky, sladký čas, co dál?

To, co bylo neplatí...